

Szabadszavas beszámoló

2019 januárjában értesültem a lehetőségről, hogy Erasmus pályázattal magyar nyelven, külföldön tanulhatok. Már a címet is nagyon érdekesnek és húsba vágónak találtam: „Érthető és szerethető a matematika az alsó tagozaton.” a Matematikaoktatás Magyarországon sok helyen kevésbé szerethető, inkább a számolással és a műveletvégzéssel foglalkoznak a pedagógusok, eszközök, játék nélkül. Iskolánkban nagyon fontosnak tartjuk az tanítás élvezetessé tételét, a gyerekek motiválttá válását az órákon. Magam is sokféle játékos feladatot használok, és nagy szükségét éreztem a szakmai megújulásnak, új ötletek átvételének.

Egy kollégámmal együtt jelentkeztünk a képzésre, ő az elsős, második rész miatt, engem pedig a harmadik, negyedikes blokk érdekelt leginkább. Nagy izgalommal készülődtünk az útra. Megvásároltuk a repülőjegyeket, kitöltöttük a kért kérdőíveket, csomagoltunk. Azután eljött az indulás napja. Már a repülőtéren megismerkedtünk két kollégával, beszélgetni kezdtünk, és számomra világossá vált, hogy egy nagyon fontos hasznára nem is gondoltam a tanfolyamnak. Kapcsolatokat tudtunk építeni, meg tudtuk beszélni hasonló gondolkodású társainkkal a felmerülő problémákat, ötleteket.

A képzés minden képzeletemet felülmúlta. Oktatóink nagy lelkesedéssel és energiával osztottak meg velünk rengeteget a tapasztalataikból, kidolgozott ötleteikből. Nem csak ötleteket, játékokat adtak, hanem szemléletet alakítottak, formáltak. A tanulás szüneteiben pedig a szintén magyar, ezért hasonló problémákkal küzdő kollégákkal oszthattuk meg mindennapi, munkánk során felmerülő gondjainkat, ötleteinket, a bevált jógyakorlatokat.

Mindezt egy merőben más kulturális környezetben, egy másik országban, annak kultúrkörével ismerkedve tehattük. A kikapcsolódást a kirándulások, közös vacsorák, a gyönyörű táj jelentette.

Úgy érzem, nagyon sok hozadéka volt utunknak. A matematikatanításban azóta is használom a tanult ismereteket, játékokat. A megismert és megszeretett kollégákkal tartjuk a kapcsolatot, igaz, leginkább levelezés útján, mert az ország különböző részeiről jöttünk. Iskolánkban megkezdődött a tudásmegosztás, így másoknak is segíthetek. Nyitottabbá, bátrabbá váltam a munkámban és a magánéletemben egyaránt. Úgy érzem, készen állok újabb kalandokra, kihívásokra, utazásokra.

Köszönöm a lehetőséget!

Budapest, 2019. október 31.

Róna Katalin